

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 250.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128057520/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

Kortene ydede hende længere nogen Trøst. Hun havde læst Frøken Sofies Dagbog, førend hun overleverede den til Isidor Seemann; og denne Læsning havde røvet hende hendes vante Ro. Hendes Mod var brudt, og hendes forhen saa stærke og taalsomme Sjæl havde mistet sin Spændkraft; thi hun havde jo ikke engang haft Evne til at forstaa og hjælpe sit stakkels, ensomme Barn. Og hun gentog fortvivlet den brystsyge Jens Olufs Ord: Det nytter ikke! Det nytter ikke! Menneskene boer saa langt fra hverandre! ... Og hun havde dog haft den mest redebomme Vilje ...

Kun naar hun sad i Lurvadts og Rottbøls lille Værelse henne i den Stiftelse, hvor Pigebørnene havde faaet dem anbragt, fandt hun en stakket Trøst. Lurvadt maatte da atter og atter berette om alt, hvad hun kunde huske om Frøken Sofie, muntert og bedrøveligt mellem hinanden.

Og Fru Line sad saa og lyttede stille til, medens Rottbøl i et Hjørne af Stuen puslede med sine Dukker og nynnede sin Yndlingssang om Drømmenes skyløse Lande ... Eller jonglerede med et eller andet mærkeligt Ord:

— Fallitgaard, Lafitgaard, Fällit—skidt—Kredit-Gaard! var den nyeste Forøgelse af hendes Repertoire ...

Og som Fru Line hensled Liver, saaledes ogsaa hendes Døtre. De passede sig selv og gik hver sine Veje.

Frøken Anna sløsede Dagene igennem ved en Bog, som hun aldrig læste i. Og Frøken Charlotte og Frøken Frederikke sad dampende paa deres Piber og fordybede sig, hver paa sin Maade, i Tanken om Tiltrækningen mellem de menneskelige Køn ...

Kun Martyren, Nils Uldahl-Ege, den ringeagtede, den fornægtede, den i enhver Henseende forhenværende rejste højere og højere sit hvide, kampslagne Hoved sejrfrigt over Fortidens Aske:

Thi han havde fundet Gud ...